

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

1.nodaļa: Jūtziņa. Ugunīgā Sirds.

32.

Vajag skaidri iztēloties nemitīgu sirds izstarošanu. Jāsaprot, kāpēc labuma sirdij tik sāpīgs ļaunuma sirds tuvums. Ne smaids, ne piespiesta ļaunuma grimase nenoslēps sirds izstarojumu. Labuma apstiprinājums sirdī nebūt neizslēdz taisnīgu sašutumu, bet īgns uzbudinājums pieder ļaunuma sfērai. Tikai traūkšanās uz Hierarhiju spēj nostiprināt robežas starp daudzām izjūtām.

33.

Meklējiet un pievienojoties visam cēlam, izsmalcinātām savā matērijā. Nerunāju tikai par lietām, bet arī par cilvēkiem. Arī starp cilvēkiem neizvēlieties tos, kas meklē tikai materiālās vērtības. Bet starp garīgumu atzinušiem mazvērtīgi būs tie, kas tieksies uz rupjām izpausmēm. Ne tie būs pirmie, kas tuvosies sirds valstībai. Varbūt citi, kas nav redzējuši Smalko Pasauli, bet savā sirdī to izpratuši, aizsteigsies priekšā magiem un zintniekiem. Iekšējās acs apstiprinājums un uguņu atvēršanās atkarīga no apziņas izsmalcinātības; tikai šie vārti ir vistuvāk sirds valstībai. Mazticīgie, kas vēlas ielikt pirkstus Gaismas Vārtīs, nevar apvērt savu sirdi zibenīgai atziņai. Patiesi pārbaudiet visu esošo! Bet bez sirds starojuma šie pārbaudījumi būs kā vakardienas plēnēšana.

Sirds izziņa nav abstrakts vārds. Kas nespēj izprast šo izsmalcinātību, kā gan tas apjēgs Smalkās Pasaules augstākos slāņus? Kā gan ceļinieks bez šīs garīgās izziņas ieies un uzņems smalko Ēteri, kas baro augstāko ķermeni? Nederēs rēgu pazīšana, kuri savā aizsegā ievīsta trūdēšanu.

34.

Pat vissirmākā senatnē cilvēki izprata sirds nozīmi. Viņi uzskatīja sirdi par Dieva Mājokli; viņi zvērēja, uzliekot roku uz sirds. Pat vismežonīgākās ciltis dzēra sirds asinis un ēda ienaidnieka sirdi, lai sevi stiprinātu. Tā viņi apliecināja sirds nozīmi. Bet tagad, augstas kultūras laikos, sirds pazemota fizioloģiska orgāna stāvoklī. Senie dzēra no ienaidnieka galvas kausa. Svēto rituālu Kausus izgatavoja no pakauša kaula. Tie, kas zināja par zvana centru, saprata, ka magnētiskais kāpinājums pārveido kaula vielu. Bet tagad tikai smejas par spēcīgajiem dziedniecības līdzekļiem. Visnevērtīgākais izgudrojums pievelk neskaitāmus patērētājus, bet stiprākās ķīmiskās laboratorijas aizmirstas. Un tomēr, triju dabas valstu dabiska savienošanās dod visspēcīgākos savienojumus. Vispirms jāatgādina sirds kā pasaulu savienotājas nozīme. Vai sirds uguns nav pati izplatījuma uguns?

Var ļoti labi saprast pastāvīgu, senajiem piedēvētu saskarsmi ar tālajām pasaulēm, kuru magnētisms atnes nesveramu spēku. Bet vai gan sirds nenojauš vissmalkākās vibrācijas?

35.

Protiet atšķirt spriegumu no noguruma. Daudz līdzības šajos dažādos stāvokļos. Jānojaus, kad derīgi tos izbeigt pārnesot uzmanību uz citu centru. Šeit sevišķi piemērojams zelta līdzsvars. Cik daudz Smalkās Pasaules nogurušo gaida šo stāvokli!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

1.nodaļa: Jūtziņa. Ugunīgā Sirds.

Ne tikai ļaunie, kas arī atbilstoši sasprindzē gribu, bet ļoti daudzi bezpersoniskie atmiesotie pūlas piekļauties sirds magnētam.

36.

Kā pasargāt cilvēkus, ja tie paši nevēlas turēties pie glābjošā pavediena? Noturēšanās pareizā virzienā jau ir uzvara. Mūsu palīdzība ir gatava plūst, ja vien būtu kam un kur. Kas gan spēs Mums palīdzēt ar savu tiešo un vienkāršo traukšanos? Sirds spēj rast šo vadu uz pareizo ceļu.

37.

Kad aicinu traukties pie Manis, tas nozīmē, ka kaujā radies draudošs moments un ir vajadzīga siržu apvienošanās. Nav iedomājama pilnīga uzvara Bezrobežībā, bet tikpat neiespējama ir arī sakāve. Ārsts bieži pārnes sāpes citā vietā, lai pārlicinātu par to relativitāti, bet sadarbībai tāds piemērs lieks. Kad aicināti lielāka plāna cēlāji, relativitāte atmetama. Kad draudoša stunda – sāj sirds. Varam iedomāties daudzus iemeslus, bet ilgu bargums smeldzes un satrauktības pamats ir viens, proti kaujas bargā likteņtiesa! Neiespējami iedomāties kauju kā augšupeju bez kavēkļiem. Lai vienmēr esam sardzē un aicinām līdzstrādniekus stāties ciešās rindās.

38.

Neapmierinātība ir Smalkās Pasaules kādība. Tajā saskatāma mūžīgā kustība, jo bez šīs kustības nevar pacelties augstākās pasaulēs. Var apmierināt un piesātināt kuņģi un muskuli, bet kas piesātinās sirdi? Pat Augstākās Gaismas skatīšana pildīs ar sajūsmu, bet ne ar pārsātinājumu. Liesmainā sirds, nepiesātināmā sirds, visas pasaules sāpes tevi tikai cels! Migla, kas aizklāj pārsātinātās acis, pārvērtīsies degošas sirds liesmas mirdzumā. Sargāsim ugunīgo dārgumu. Paskaidrosim tautām sirds vērtīgumu. Pārcilāsim atmiņā visas ceļā vajadzīgās zīmes. Neaizmirsīsim, ka ir pareizi atcerēties – “arī tas pāries”. Strauja kustība nekad neatgriezīs agrākajā vietā.

39.

Daudzus sirds stāvokļus atzīmējuši tautas novērojumi, no mīkstsirdības līdz cietsirdībai, bet reti atzīmēta ugunssirdība. Un tomēr tieši šī kādība var nodarbināt un pievērst mūsu uzmanību. Ir grūti neizbīties melnās sapulces priekšā, bet neviens nepārspēs ugunīgu sirdi. Lai izgudro visādus draudus, bet viens Gaismas pilārs apgāzīs visu tumsu.

40.

Lai viss tiek darīts Labumam. Lai ikviena darbība pašķir ceļu jaunam sasniegumam. Lai doma par derīgumu pavada katru rīcību. Lai līdzīgi Skolotāja spilgtajam Tēlam visā atspoguļojas labuma pavēle. Nešķirama no Labuma ir Mācība par Sirdi! Kas gan cits, izņemot sirdi, attaisnos vai nosodīs nodomus? Ar uguni gūta sirds šķīstība.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

1.nodaļa: Jūtziņa. Ugunīgā Sirds.

41.

Ar gribas pavēli iespējams izmainīt pulsu. Iespējams gandrīz apturēt sirdi. Iespējams izdarīt dažādas psihofizioloģiskas darbības, bet ja jautāsit – kā rīkoties tagad? Teikšu – vērsiet sirdi augšup. Iedomājieties sirdi, it kā kausā liesmaini paceļoties. Tā pāri fizioloģiskām funkcijām, liksim sirdij tiekties augšup uz Hierarhiju.

42.

Jūs paši, sev nemanot, runājat simbolos un konvencionālos izteicienos, tāpēc nebrīnieties par simbolu nepieciešamību kosmogonijā. Sirds valoda ir visaugstākā elpošana. Neapgrūtināsim to ar liekiem vārdiem.

43.

Sirds alkas pēc tālajām pasaulēm rada īpatnu ilgu smeldzes veidu. Daudzu mūžu pieredzes bagātās sirdis nespēj ietilpt pašreizējā zemes aurā. Un viņu pieredze apstiprina Mācības saucienu paplašināt apziņu.

44.

Tornis balstās uz izturīga, klintī iestiprināta pamata. Vīrišķības tornis balstās uz nesatricināmas sirds klints apstiprinātas apziņas. Bet ar ko lai sirds sevi pārbauda? Tikai ar Hierarhiju. Lai sirds iemācās sarunāties ar Skolotāju. Līdzīgi senatnes Vecajiem, lai sirds pazīst tikai saskarsmi ar Valdoni, lai nekas niecīgs neiejaucas sirds sarunā ar Augstāko.

Kā dārgums jāglabā šī saruna ar Skolotāju. Kas izpratis šīs saskarsmes apslēpto nozīmi, tumsai vairs nepadosies. Cik ļoti jāargā sirds, lai nepārrautu sidraba pavedienu! Nekas tad vairs nespēj to saliedēt. Var atdot visu līdzietību, bet pavedienu kaļ no daudzām kādībām. Kā senatnes attēlus lēja no daudziem metāliem, tāpat arī pavediena stiprumu veido daudzas kādības. Bet sirds brīnišķā saruna ar Skolotāju ir tā ēze, kurā kvēlo varenā Uguns.

45.

Ir iespējams domāt ar smadzenēm vai ar sirdi. Varbūt bija laiki, kad cilvēki aizmirsa sirds darbu, bet tagad ir sirds laiks, un mums jākoncentrē mūsu tiekšanās šajā virzienā. Tā, neatbrīvojot no darba smadzenes, mēs esam gatavi atzīt sirdi kā virzītāju. Cilvēki izdomājuši sirdij daudz ierobežojumu. Sirds lietas tiek izprastas šauri un pat ne vienmēr šķīsti. Visa pasaule mums jāievada sirds sfērā, jo sirds ir esības mikrokosms. Kas negūs iedvesmu sirds dižajā jēdzienā, tas mazinās pats savu nozīmi. Mēs novēlam izvairīties no īgna uzbudinājuma, bet vienīgi sirds cēlums pasargās no īgnā uzbudinājuma indes. Mēs runājam par ietveri, bet kur gan ietverošais okeāns, ja ne sirdī? Mēs atceramies tālās pasaules, un nevis smadzenes, bet sirds spēj atcerēties Bezrobežību. Tālab nenoniecīnāsim to, kas mums dota kā Svētdevas tvertne.